

28 Δεκεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΨΑΛΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΑΡΧΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 356/89).

-
- 5 Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Τροποποίηση πολεοδομικών ζωνών με την έκδοση αριθμού Κανονιστικών Διοικητικών Πράξεων — Η τελευταία σε χρονολογική σειρά Κ.Δ.Π., δε συνιστούσε εκτελεστή διοικητική πράξη δεδομένου ότι δεν επηρέασε την ακίνητη περιουσία του αιτητή, ο οποίος εστερείτο και του απαραίτητου έννομου συμφέροντος να την προσβάλλει.
- 10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 23 — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Υπόκειται διά νόμου σε όρους ή περιορισμούς ένας από τους οποίους είναι η προστασία της δημόσιας υγείας — Γνωστοποίηση με την οποία επιδιώκεται η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και κατ' επέκταση της δημόσιας υγείας, δεν παραβιάζει το Άρθρο 23 του Συντάγματος.
- 15 Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως — Κατά πόσο υπάρχει στις περιπτώσεις εκδόσεως κανονιστικής διοικητικής πράξης.
- 20 Λέξεις και Φράσεις — "Δημόσια ωφέλεια" στο Ελληνικό Συνταγματικό Δίκαιο Κυριακόπουλου.

Το Υπουργικό Συμβούλιο εξέδωσε την Κ.Δ.Π. 60/89 με την οποία ακυρώθηκαν μερικώς οι προηγούμενες Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις Κ.Δ.Π. 1/74, Κ.Δ.Π. 262/83 και Κ.Δ.Π. 45/87.

Σύμφωνα με την Κ.Δ.Π. 60/89, τα τεμάχια του αιτητή στο χωριό Ακρούντα παρέμειναν στην ίδια Πολεοδομική Ζώνη "Ζ1" με εκείνη της προηγούμενης Κ.Δ.Π. 45/87 με την οποία ο συντελεστής δόμησης μειώθηκε από 0.10:1 σε 0.01:1.

5

Ο αιτητής στην προσφυγή του κατά της Κ.Δ.Π. 60/89, ισχυρίζεται ότι:

Η επιβολή ανώτατου συντελεστή δόμησης στο ποσοστό 0.01:1 συνιστά συνταγματικά ανεπίτρεπτο περιορισμό της ιδιοκτησίας και οδηγεί στην ουσιαστική εκμηδένιση του δικαιώματος ιδιοκτησίας. Επίσης ότι η επίδικη απόφαση είναι προϊόν υπέρβασης εξουσίας, λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και δεν δόθηκε στον αιτητή το δικαίωμα να ακουσθεί.

10

15

Ο καθ' ου η αίτηση ισχυρίζεται ότι ο αιτητής στερείται αμέσου προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την Κ.Δ.Π. 60/89 και ότι η προβαλλόμενη Γνωστοποίηση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος γιατί ουσιαστικά με την Κ.Δ.Π. 60/89, δεν τροποποιείται η ζώνη "Ζ" όπου βρίσκονται τα κτήματα του αιτητή, η οποία και παραμένει όπως είχε προηγουμένως με τους ίδιους όρους που επεβλήθηκαν με την Κ.Δ.Π. 45/87.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή αφού αποδέκτησε τους ισχυρισμούς του καθ' ου η αίτηση και αποφάνθηκε περαιτέρω ότι:

25

1. Ο αιτητής έπρεπε να είχε προσβάλει την προηγούμενη Κ.Δ.Π. 45/87 με την οποία είχε επηρεαστεί η περιουσία του εναντίον όμως της οποίας οποιαδήποτε προσφυγή θα ήταν εκπρόθεσμη.

30

2. Το δικαίωμα του ακούεσθαι πριν από την έκδοση διοικητικής πράξης υπάρχει στις περιπτώσεις που επιβάλλεται από το Νόμο ή όταν η επίδικη διοικητική πράξη αποτελεί στην ουσία της επιβολή ποινής ή είναι τιμωρητικής φύσεως.

35

3. Η ρύθμιση που έγινε με την προσαλλόμενη γνωστοποίηση ήταν απόλυτα απαραίτητη για τη δημόσια ωφέλεια και ως εκ τούτου βρίσκεται εντός των πλαισίων του Άρθρου 23 του Συντάγματος.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ierodiasconos v. Republic, 3 R.S.C.C. 55,

5 *Miliotis v. Republic (1968)* 3 C.L.R. 578,

Amanda Marga Ltd v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2583,

10 *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Another (1986)* 3(A) C.L.R.
322,

Ζαμπυρίνη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3(Δ)
Α.Α.Δ. 2749,

15 *Hadjipetris v. Republic (1968)* 3 C.L.R. 702,

Christodoulou v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 865,

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της Γνωστοποίησης με Αρ. 60, που δημοσιεύτηκε στο Τρίτο Παράρτημα, Μέρος Ι, της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, ημερ. 10 Μαρτίου, 1989, με την οποία περιορίστηκε το ποσοστό κάλυψης και ο συντελεστής δομήσεως και γενικά τέθηκαν περιορισμοί στην εκμετάλλευση της ακίνητης ιδιοκτησίας του αιτητή.

25

Κ. Μελάς, για τον Αιτητή.

30

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσβάλλει τη Γνωστοποίηση με Αρ. 60, που δημοσιεύτηκε στο Τρίτο Παράρτημα, Μέρος Ι, της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 10 Μαρτίου 1989, με την οποία περιορίζεται το ποσοστό κάλυψης και ο συντελεστής δομήσεως και γενικά θέτει περιορισμούς στην εκμετάλλευση της ακίνητης ιδιοκτησίας του.

40

Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης των τεμαχίων με αριθμό εγγραφής 6335 και 7279, Τεμάχιο 169, 169/1 και 327/2/1, 327/1/1, Φ/Σχ.

LIV/12, του χωριού Ακρούντα. Στα τεμάχια αυτά επιτρεπόταν, πριν από τις 27 Φεβρουαρίου 1987, ανώτατος συντελεστής δόμησης 0:10:1 και ανώτατος επιτρεπόμενος αριθμός ορόφων δύο. Οι περιορισμοί αυτοί καθορίστηκαν με βάση την Κ.Δ.Π. 1/74 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αριθμό 1064 και ημερομηνία 8 Ιανουαρίου 1974.

5

Στις 21 Οκτωβρίου 1983, η πιο πάνω Κ.Δ.Π. τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 262/83, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αριθμό 1897, και η οποία αφορούσε επέκταση της Οικιστικής Ζώνης Ακρούντας και δημιουργία της Ζώνης "Γ".

10

Στη Ζώνη "Γ" ενθαρρύνεται η ανέγερση τουριστικών παραθεριστικών κατοικιών. Τα τεμάχια του αιτητή δεν επηρεάστηκαν από την τροποποίηση αυτή.

15

Η Κ.Δ.Π. 1/74 τροποποιήθηκε και πάλιν στις 27 Φεβρουαρίου 1987 με την Κ.Δ.Π. 45/87, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αριθμό 2210. Με την τροποποίηση αυτή επεκτάθηκε η Οικιστική Ζώνη Ακρούντας και η Οικιστική Ζώνη του χωριού Φοινικάρια και δημιουργήθηκε νέα Ζώνη "Ζ1" για την προστασία του φράγματος Γερμασόγειας. Στη ζώνη "Ζ1", στην οποία εντάχθηκαν και τα τεμάχια του αιτητή, ο συντελεστής δόμησης μειώθηκε από 0.10:1 σε 0.01:1. Μετά τη δημοσίευση της Κ.Δ.Π. 45/87, υπήρξαν έντονες αντιδράσεις σχετικά με τις πιο πάνω Πολεοδομικές Ζώνες και ιδιαίτερα με τη Ζώνη "Ζ1". Συνεπεία αυτών, η αρμόδια Αρχή, σε συνεργασία με τα Τμήματα Πολεοδομίας και Οικήσεως, Αναπτύξεως Υδάτων και Γεωλογικής Επισκοπήσεως, καθώς επίσης και με τις Χωρικές Αρχές Ακρούντας και Φοινικαριών, ετοίμασε νέο σχέδιο το οποίο υποβλήθηκε για έγκριση. Με το σχέδιο αυτό, και συγκεκριμένα όσον αφορά τη δημιουργία της Ζώνης "Ζ1", διαφώνησε μόνο η Χωρική Αρχή Ακρούντας.

20

25

30

35

Το Υπουργικό Συμβούλιο, με την απόφασή του με αριθμό 31.318 και ημερομηνία 23 Φεβρουαρίου 1989, ενέκρινε το πιο πάνω σχέδιο, το οποίο στη συνέχεια δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αριθμό 2390 και ημερομηνία 10 Μαρτίου 1989, ως η Κ.Δ.Π. 60/89. Με αυτή ακυρώθηκαν σε κάποια όμως έκταση, όπως θα αναφερθώ πιο κάτω, οι προηγούμενες Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις Κ.Δ.Π. 1/74, Κ.Δ.Π. 262/83 και Κ.Δ.Π. 45/87.

40

5 Η εισαγωγή των νέων πολεοδομικών περιορισμών όπως αναφέρεται και στην πρώτη παράγραφο της Κ.Δ.Π. 60/89, έγινε με βάση τα χαρακτηριστικά που διαθέτει η περιοχή και με σκοπό την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, τη διατήρηση και προστασία της δημόσιας υγείας.

10 Σύμφωνα με την Κ.Δ.Π. 60/89, τα τεμάχια γης που κατέχει ο αιτητής, παρέμειναν στην Πολεοδομική Ζώνη "Ζ1", όπως αυτό συνέβηκε και με την εφαρμογή της προηγούμενης Κ.Δ.Π. 45/87.

Με την παράγραφο 7 της Κ.Δ.Π. 60/89, η πιο πάνω Γνωστοποίηση με αριθμό 1/74, όπως αναφέρεται, ακυρώθηκε

15 "στην έκταση που επηρεάζεται από την παρούσα Γνωστοποίηση, χωρίς να επηρεάζεται οτιδήποτε έγινε ή δεν έγινε με βάση αυτή.

20 Ακυρώνονται επίσης οι Γνωστοποιήσεις με αρ. 262/83 και 45/87 που δημοσιεύτηκαν στο Τρίτο Παράρτημα της επίσημης εφημερίδας της Δημοκρατίας της 21ης Οκτωβρίου, 1983 και 27ης Φεβρουαρίου, 1987, αντίστοιχα, χωρίς να επηρεάζεται οτιδήποτε έγινε ή δεν έγινε με βάση αυτές."

25 Είναι η εισήγηση του αιτητή ότι η επιβολή ανώτατου συντελεστή δόμησης στο ποσοστό 0:01:1 για οποιαδήποτε οικοδομή εντός της ζώνης "Ζ1" πάνω σε οποιοδήποτε τεμάχιο, ανεξάρτητα από την έκτασή του, συνιστά συνταγματικά ανεπίτρεπτο περιορισμό της ιδιοκτησίας, υπερβαίνει "το προσηκόν" μέτρο ή λογικά όρια και οδηγεί στην ουσιαστική εκμηδένιση του δικαιώματος ιδιοκτησίας".

30

35 Η λήψη της επίδικης απόφασης αποτελεί υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση και με αυτή επιβλήθησαν όροι και περιορισμοί αυθαίρετα, χωρίς τη δέουσα έρευνα και χωρίς να δοθεί καν η ευκαιρία στον αιτητή να ακουστεί καθ' ην στιγμή αυτοί ήσαν ιδιαίτερα επαχθείς για αυτόν και την ακίνητη ιδιοκτησία του.

40 Επιπλέον ο αιτητής ισχυρίζεται ότι οι δεσμεύσεις και οι περιορισμοί πάνω σε όλα τα τεμάχια της Ζώνης "Ζ1" δεν δικαιολογούνται σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου 3 του Άρθρου 23 του Συντάγματος, όχι μόνο διότι δεν είναι μόνο "απολύτως απαραίτητοι αλλά και διότι δεν εξυπηρετούν οποιοδήποτε συμφέρον της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας υγείας

ας ή των δημοσίων ηθών ή της πολεοδομίας ή της αναπτύξεως και της χρησιμοποίησεως οποιασδήποτε ιδιοκτησίας προς προαγωγή της δημόσιας ωφελείας ή της δημόσιας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της πολεοδομίας ή της αναπτύξεως και χρησιμοποίησεως οποιασδήποτε ιδιοκτησίας προς προσαγωγή της δημόσιας ωφελείας ή προς προστασίαν των δικαιωμάτων τρίτων, ούτε και εξυπηρετούν οποιοδήποτε των επιπρόσθετων σκοπών που αναφέρονται στην εν λόγω γνωστοποίηση".

5

Ο καθ' ου η αίτηση ισχυρίζεται ότι ο αιτητής στερείται αμέσου προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την Κ.Δ.Π. 60/89 η οποία δεν αναφέρεται στην ακίνητη ιδιοκτησία του, δεν την επηρεάζει και δεν τροποποιεί το καθεστώς της.

10

Προς υποστήριξη της θέσεως αυτής αναφέρθηκε στις υποθέσεις *Efthymios Ierodiaconos v. The Republic*, 3 R.S.C.C. 55 στη σελ. 57, *Miliotis v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 578 και *Amanda Marga Ltd. v. The Republic* (1985) 3(D) C.L.R. 2583. Επιπρόσθετα με την πιο πάνω προδικαστική ένσταση είναι ο ισχυρισμός του καθ' ου η αίτηση ότι εν πάση περιπτώσει η προσβαλλόμενη Γνωστοποίηση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος, γιατί ουσιαστικά με την προσβαλλόμενη Κ.Δ.Π. 60/89, δεν τροποποιείται καθόλου η Ζώνη "Ζ", όπου βρίσκονται τα κτήματα του αιτητή, η οποία και παραμένει όπως είχε προηγουμένως με τους ίδιους όρους, περιορισμούς κ.λπ., όπως είχαν επιβληθεί με την Κ.Δ.Π., 45/87.

15

20

25

Όντως στην υπόθεση αυτή δεν μπορεί να λεχθεί ότι με την τροποποίηση άλλων πολεοδομικών ζωνών με την Κ.Δ.Π. 60/89 επηρεάζεται με οποιοδήποτε τρόπο η ακίνητη περιουσία του αιτητή.

30

Σχετική είναι η υπόθεση *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Another* (1986) 3(A) C.L.R. 322, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα στη σελ. 344:

35

"Ownership of neighbouring immovable per se does not create a legitimate interest. The owner simply by his such ownership has no legitimate interest to attack a permit for erection of a building contrary to the existing statutory provisions where his ownership is not injured. He is only entitled to attack by recourse such permit if his rights in respect of the neighbouring immovable are adversely and directly

40

affected.

5 In view of the above and having regard to the grounds of law
on which the recourse for the annulment of the building permit
is based, the applicant has no legitimate interest to attack the
validity of the sub judice building permit on the ground of the
alleged violation of Regulation 5 of the Streets & Buildings
Regulations or that it is contrary to and in excess of the
purposes set out in the order of requisition and the provisions
of the Constitution and the Requisition of Ownership Law,
10 1962 (Law No. 21 of 1962) relating to requisitions."

15 Συνεπώς εφόσον με την προσβαλλόμενη Κ.Δ.Π. ουδεμία τρο-
ποποίηση επέρχεται στην ζώνη "Ζ", όπου βρίσκεται η περιουσία
του αιτητή, ο αιτητής στερείται του απαραίτητου εννόμου συμ-
φέροντος να προσβάλει την Κ.Δ.Π. αυτή με την παρούσα προ-
σφυγή. Ουσιαστικά ο αιτητής θα έπρεπε να είχε προσβάλει με
προσφυγή την προηγούμενη Κ.Δ.Π. 45/87 με την οποία είχε επη-
ρεαστεί η περιουσία του εναντίον όμως της οποίας οποιαδήπο-
τε προσφυγή θα ήταν τώρα εκπρόθεσμη. Γι' αυτό το λόγο η προ-
20 σφυγή πρέπει να απορριφθεί.

25 Όσον αφορά το θέμα της εκτελεσιμότητας της προσβαλλόμενης
Κ.Δ.Π., θεωρώ το γεγονός ότι με την παρούσα Κ.Δ.Π., ουδόλως
επιηρεάζεται το συμφέρον του αιτητή δεν αλλοιώνει ή έχει οποια-
δήποτε σχέση με το χαρακτήρα της προσβαλλόμενης πράξης.

30 Ανεξάρτητα με τα πιο πάνω είναι η θέση των καθ' ων η αίτη-
ση, ότι με τις νέες πρόνοιες των Πολεοδομικών Ζωνών ουσια-
στικά ο αιτητής όπως ήδη αναφέρθηκε πιο πάνω, δεν επιηρεάζε-
ται καθόλου, οπότε δεν τίθεται θέμα να εξετάσω το ενδεχόμε-
νο του να αποτελεί αποστέρηση του δικαιώματος του ή απλό πε-
ριορισμό σύμφωνα με το Άρθρο 23.3 του Συντάγματος.

35 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι δεν του δόθηκε η ευκαιρία να
ακουστεί, ουδεμία τέτοια υποχρέωση υπήρχε εκ μέρους των καθ'
ων η αίτηση πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης Γνωστο-
ποίησης Πολεοδομικών Ζωνών, γιατί πρόκειται για θέμα κανο-
νιστικής διοικητικής πράξης η οποία δεν στηρίζεται σε υποκει-
μενική συμπεριφορά του ενδιαφερομένου αλλά σε αντικειμενικά
40 δεδομένα και συγκεκριμένα στη θέση του ακίνητου και στα χα-
ρακτηριστικά του, καθώς και τα χαρακτηριστικά της όλης πε-
ριοχής.

Το δικαίωμα του διοικουμένου να ακουστεί πριν από την έκ-

δοση μιας διοικητικής πράξης που τον αφορά, υπάρχει στις περιπτώσεις που επιβάλλει ο Νόμος ή όταν η επίδικη διοικητική πράξη αποτελεί στην ουσία της επιβολή ποινής ή είναι τιμωρητικής φύσεως. (Βλέπε σχετικά *Ζαμπυρίνη ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2749, *Hadjipetris ν. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 702 στη σελ. 706 και *Georghios Christodoulou ν. The Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 865 στη σελ. 869, Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Δεύτερη (Έκδοση, 1982), σελ. 155-156, όπως επίσης και τον Στασινόπουλο, Το Δικαίωμα της Υπερασπίσεως ενώπιον των Διοικητικών Αρχών, (Έκδοση 1974) σελ. 121-122, και στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας 3483/77, 1058-60/77 και 1081/79. Συνεπώς ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

Τέλος, είναι η θέση του καθ' ου η αίτηση ότι με την προσβαλλόμενη Γνωστοποίηση, επιδιώκεται "η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, η διατήρηση του χαρακτήρα του τοπίου, η ρύθμιση της μελλοντικής ανάπτυξης και η προστασία της δημόσιας υγείας". Η ρύθμιση επομένως ήταν απόλυτα απαραίτητη για τη δημόσια ωφέλεια και ως τέτοια μέσα στα πλαίσια του Άρθρου 23 του Συντάγματος.

Ο όρος "δημόσια ωφέλεια" δεν σημαίνει κατ' ανάγκη και "αναπόφευκτη ανάγκη". (Βλέπε Κυριακόπουλος Ελληνικό Συνταγματικό Δίκαιο (Δ' Έκδοση) σελ. 400-401:

"3. Της ιδιοκτησίας αυτού ουδείς στερείται εμμή υπό όρους, τους οποίους αυτό το άρθρο 17 καθορίζει του ημετέρου συντάγματος μη επιτρέποντος να ορισθή δια νόμου άλλως. Οι όροι ούτοι είναι οι εξής:

(α) Δημόσια ωφέλεια. Προ της εν έτει 1911 αναθεωρήσεως του Συντάγματος το σχετικόν άρθρον αυτού έλεγε 'δημοσία ανάγκη'. Η τροποποίησις εις 'δημοσίαν ωφέλειαν', ήτις διετηρήθη και εις τα επόμενα συντάγματα, οφείλεται εις την προσπάθειαν όπως αρθή πάσα αμφισβήτησις περί της εννοίας της 'ανάγκης' ότι δηλαδή ο όρος δεν κυριολεκεύεται εν τη εννοία του απολύτως αναγκαίου, αλλά περιλαμβάνει και την ωφέλειαν. Εν τούτοις εκρίθη άμα, ότι υπ' αμφοτέρων των όρων εκφράζεται η αυτή έννοια.

.....

Πράγματι δε ο όρος 'δημόσια ανάγκη' δεν σημαίνει, ότι αναπόφευκτος 'ανάγκη' επιβάλλει εις το Κράτος να προβή εις 'ανα-

5 γκαστικήν απαλλοτριώσιν' της ιδιοκτησίας προσώπου τινός αλλ' έχει έννοιαν ευρύτεραν, μη διαφέρουσαν της έννοιας της 'δημόσιας ωφέλειας'. Εκάτερος των όρων τούτων δηλοί, ότι υπέρτατον δημόσιον συμφέρον επιβάλλει την αναγκαστικήν απαλλοτριώσιν. Αναγκαστική απαλλοτριώσις δια δημοσίαν 'ανάγκην' ή 'ωφέλειαν' σημαίνει, ότι απαλλοτριούται πράγμα τι αναγκαίον, ουχί απολύτως αλλά σχετικώς, προς πρόσφορον εξυπηρέτησιν σκοπού τινός, αποτελούντος 'δημοσίαν ωφέλειαν'. Αύτη δέον ν' αποτελή τον σκοπόν του έργου, αλλ' η ανάγκη του απαλλοτριωμένου πράγματος συνιστά την αιτίαν, ήτις δικαιολογεί την τούτην απαλλοτριώσιν. Άλλαις λέξεσιν, η μεν ανάγκη αναφέρεται εις το μέσον, η δε ωφέλεια εις τον σκοπόν, εις ον αποβλέπει το απαλλοτριούν Κράτος."

15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται, υπό τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.